

РЕШЕНИЕ

№185

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 28 юли 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети юли, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: Е. ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 169 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началника на Областен отдел "Контролна дейност – ДАИ" – Перник, против решение № 269 от 14.IV.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 137, по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №34-0000500 от 21.XII.2010 г., на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“, гр. Перник, издадено срещу Ц.Г.В. ***, за нарушение по чл.62 от Наредба № 33/03.XI.1999г. на МТ и на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно и незаконосъобразно. Пред настоящия съд се прави искане да отмени решението на въззивната съдебна инстанция и да се постанови ново решение, с което да се потвърди процесното НП. Касационният жалбоподател поддържа жалбата в с.з.

Ответникът по жалбата, не изразява становище.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Цветков, дава заключение, че жалбата е основателна.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административно наказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция касаторът е представил доказателства за противоречива съдебна практика на Районен съд Перник, като за половината от приложените съдебни решения няма данни да са влезли в сила и нито за едно от тях не са представени доказателства, че са минали пред касационен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По отношение на обжалваната част в решението си Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото, въз основа на данните внесени, чрез събиране на относимите и необходими за изясняване на случая писмени и гласни доказателства.

Въз основа на тях, от фактическа страна е установено, че на 02.XI.10 г. в гр. Перник, при извършена контролна проверка от служители на ОО на КД „ДАИ“ – Перник, ответникът по касационната жалба, в качество водач на ППС, е извършвал обществен превоз на пътници под формата на “специализиран превоз, като към момента на проверката е превозвал шест броя пътници без карти, удостоверяващи правото им да пътуват със специализиран превоз. За така констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП. Нарушението е вменено, като нарушение по чл.62 от Наредба № 33 от 03.XI.1999 г., на Министерство на транспорта и за него административния орган, като го е квалифицирал по чл. 105 от Закона за автомобилните превози е наложил наказание “глоба” в размер на 200 лева.

Районния съд е приел, че вмененото нарушение на чл.62 от Наредба № 33 от 03.XI.1999 г., на Министерство на транспорта следва да се квалифицира по чл. 94, ал.2 от ЗАВП, която разпоредба е специална по отношение на общата по чл.105 от ЗАВП и е приложима в случая. На това основание е отменил НП в тази му част.

Настоящия съдебен състав споделя позицията на районния съд, като съображенията за това са следните:

Наложено е наказание на правно основание, което не съответства на приложимата санкционна правна норма е незаконосъобразно. За нарушение по чл. 62 от Наредба № 33 от 03.XI.1999 г., на Министерство на транспорта законодателят е предвидил специална санкционна норма в чл. 94 ал.2 от ЗАВП. В случая общата санкционна норма по чл.105 от ЗАВП е неприложима, защото тя е предназначена за случаи на нарушения, по които законодателят не е предвидил специално наказание.

Твърдението в касационната жалба, че при издаването на наказателното постановление административно наказващият орган се е ръководил от изоставена практика на първоинстанционен съд не е касационно основание по смисъла на чл. 348 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. В тази връзка доводите наведени от жалбоподателя, че със създаването на противоречива или неправилна съдебна практика се затруднява дейността на контролните органи и администрацията следва да се

отбележи, че задача на административнонаказващия орган е да издири санкционната правна норма, под която да подведе констатираното нарушение, така че правото на защита на наказаното лице да не бъде засегнато. Представената практика /5 бр. съдебни решения/ на Районен съд Перник не е минавала на касационна проверка и не може да е мотив за неправилно приложение на закона от страна на административно наказващия орган. Представения образец от карта за специализиран превоз, издаден от търговско дружество, неучастващо в настоящото производство, не е доказателство, което може да промени изводите на касационния състав при извършената касационна проверка

Така при разглеждането на делото водим от горното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира съществени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение. Поради това решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така, Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 269/14.IV.2011г., постановено по н.а.х.д. № 137 по описа на Районен съд Перник за 2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/